

meente van de laatste dagen. Openbaring 12 : 17; 19 : 10. Zij, die de Bijbel, en de Bijbel alleen geloven, zijn verplicht de bijbelse leer omtrent geestelijke gaven te aanvaarden, waaronder de gave der profetie in de laatste gemeente.

Men verwerpt niet de Bijbel door de visioenen van Ellen White te onderschrijven. In het aanvaarden van deze visioenen aanvaardt men de Bijbel. Maar het verwerpen van de Geest der Profetie betekent, dat men weigert de voorzieningen te aanvaarden, welke God getroffen heeft voor de vertroosting en verbetering van Zijn volk. Zie 1 Corinthe 1 : 4-9.

Een groter en een kleiner licht

Adventisten geloven dat de Bijbel gezien moet worden als het grote licht; de geschriften van de Geest der Profetie als het mindere licht. „Er wordt weinig acht geslagen op de Bijbel,” schreef Ellen White, „en de Here heeft een kleiner licht gegeven om mannen en vrouwen te leiden tot het grote licht.” Colporteur Ministry, blz. 125. Maar hoe kan een kleiner licht voeren tot een groot licht? Veronderstel dat u uw vakantie doorbrengt in de bossen in het noorden. U stopt bij een toeristenverblijf onder de bomen. Op een dag wandelt u tegen de middag in de bossen. Uren lang loopt u door het groen van de bomen. Plotseling ontdekt u dat de zon ondergaat en u wordt opgeschrikt uit uw dromen met de angstaanjagende gedachte, dat u verdwaald bent. U probeert de weg terug te vinden, maar kunt het niet. Het duister komt en u bent alleen in het grote woud.

U denkt er aan hoe goed het zou zijn de vele lichten te zien, die door de ramen van het gindse toeristenverblijf schijnen. Maar hoe kunt u de weg vinden? U bidt om leiding en hulp. Spoedig ziet u een bewegend licht in de verte. U merkt dat iemand nadert. U roept om hulp, en er komt antwoord. U spoedt u naar het licht. U ontdekt dat het een jager is, op weg naar het hotel. Hij draagt een lantaarn. U vraagt hem of hij u met behulp van deze lantaarn terug wil brengen naar uw onderdak. „Natuurlijk,” zegt hij. Zo vindt u met behulp van dat zwakke licht van de lantaarn uw weg terug naar de lichten van

uw hotel.

De Geest der Profetie, het kleine licht, leidt altijd terug naar het grote licht van de Bijbel, en nooit er vandaan. Zuster White, de boodschapster des Heren, was een van deze lichten. De Bijbel werd geschreven door ongeveer 40 mensen. In de Schriften hebben we vele profeten, vele lichten, voorzeker tesamen een groot licht. Maar die Geest, die sprak door Ellen G. White, sprak in de profeten van de Bijbel. Werkt God niet in overeenstemming met Zichzelf? Ondersteunt niet elk van de geïnspireerde boodschappers het werk van de ander?

„In verleden tijden sprak God tot de mensen door de mond van profeten en apostelen. In deze tijd spreekt Hij tot hen door de Getuigenissen van Zijn Geest. Er is nooit een tijd geweest dat God Zijn volk ernstiger onderrichtte aangaande Zijn wil dan Hij dat nu doet en de weg, die Hij hen wil laten volgen.” 2 Schatkamer, blz. 292.

L. H. Christian vat de positie van de Adventist als volgt samen:

„De verhouding van de Geest der Profetie tot de Heilige Schrift is geen theorie, maar een lange en zegenrijke ervaring bij de Adventisten. De Getuigenissen voeren nooit af van de Bijbel. We staan bekend als een volk van Bijbelstudenten. Het is een feit dat onze zendelingen meer Bijbels verkopen en gebruiken dan de zendelingen van andere kerken. We geloven niet dat de gaven, waarvan in de Schrift wordt gesproken, op een of andere wijze de plaats van de Bijbel zouden innemen. Het werk en de plaats van de Geest van God in de gemeente, dat is de manifestatie van geestelijke gaven, doet niets af aan Gods Woord. De gaven leiden tot het Woord en bouwen op dat Woord. We geloven echter, dat de Schrift leert dat de gaven van de Geest niet alleen waren voor de apostolische gemeente, maar dat ze gevonden zouden worden onder Gods volk tot aan het einde van de tijd, en in het bijzonder in de laatste gemeente in de eindtijd. Deze gaven werden niet alleen gegeven voor zondaars. Ze zijn aan de gemeente geschonken om het volk des Heren op te bouwen, te bewaren en te leiden.” The Fruitage of Spiritual Gifts, blz. 62, 63.